

ÎNCHEIERE

23 noiembrie 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă
Galina Stratulat, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Consiliul mun. Chişinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Oficiului Teritorial Chişinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului mun. Chişinău, intervenienți accesorii Întreprinderea Individuală „Kasporean” și Societatea cu Răspundere Limitată „Tarol-DD” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 19 iulie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 25.02.2015, Oficiul Teritorial Chişinău al Cancelariei de Stat s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chişinău, intervenienți accesorii Î „Kasporean” și SRL „Tarol-DD” cu privire la anularea actului administrativ.

În susținerea acțiunii, reclamanta a indicat că, Consiliul mun. Chişinău prin decizia nr. 10/15-3 din 04 decembrie 2014 a transmis în arendă, provizoriu, pe un termen de 5 ani, Î „Kasporean” un lot de teren cu suprafața de 0,0117 ha, pentru organizarea terasei de vară adiacentă obiectivului de alimentație publică.

Menționează că, în conformitate cu art. 64 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, a efectuat controlul deciziei menționate și consideră că aceasta a fost adoptată cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare.

Prin notificarea nr. 1304/OT4-41 din 13.01.2015, Oficiul Teritorial Chişinău al Cancelariei de Stat a solicitat Consiliului mun. Chişinău abrogarea în termen de 30 zile a deciziei nr. 10/15-3 din 04 decembrie 2014, ca fiind emisă contrar legislației.

Prin răspunsul nr.07-119/129 din 23 ianuarie 2015, Viceprimarul mun. Chişinău a adus la cunoștința reclamantului că temeiuri pentru abrogarea deciziei nr. 10/15-3 din 04 decembrie 2014, nu au fost stabilite.

Oficiul Teritorial Chişinău al Cancelariei de Stat, în susținerea poziției privind ilegalitatea deciziei nr. 10/15-3 din 04 decembrie 2014, a menționat că lotul de pământ cu suprafața de 0,0117 ha poate fi format ca bun imobil separat, dat fiind faptul că întrunește condițiile principale de formare a bunurilor imobile, prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 35 din 28.10.2004 cu privire la formarea bunurilor imobile.

Susține că, conform datelor din Registrul bunurilor imobile, proprietar al construcției comerciale amplasate pe lotul de pământ cu nr. cadastral 0100113196, cu suprafața de 0,0293 ha este SRL „Tarol-DD”, dar nu ÎI „Kasporean”.

Afirmă că, Consiliul mun. Chișinău la adoptarea deciziei a ignorat prevederile art. 9 alin. (2) din Legea nr.37 din 18.07.2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale care stabilesc că actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Solicită anularea deciziei nr.10/15-3 din 04 decembrie 2014 „Cu privire la darea în arendă a lotului de pământ cu suprafața de 0,0117 ha din str. Independenței, 24/4, ÎI „Kasporean” pentru organizarea terasei de vară adiacentă obiectivului de alimentație publică.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 iunie 2015, s-a admis integral cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenienți accesorii ÎI „Kasporean” și SRL „Tarol-DD” cu privire la contestarea actului administrativ; s-a anulat decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 10/15-3 din 04 decembrie 2014 „Cu privire la darea în arendă a unui lot de pământ din str. Independenței, 24/4, ÎI „Kasporean”, ca fiind emisă contrar prevederilor legale.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 19.06.2015, Consiliul mun. Chișinău a depus cerere de apel, solicitând casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 iunie 2015 cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea dată să fie respinsă.

În motivarea apelului, apelantul menționează că, la examinarea pricinii date instanța de judecată nu a determinat corect circumstanțele de fapt și de drept existente.

Susține că conform planului lotului, parametrilor și amplasării, terenul nu poate fi format ca bun imobil separat, deoarece nu întrunește condițiile bunului imobil separat conform art. 7 din Legea nr.354 din 28.10.2004 cu privire la formarea bunurilor imobile.

Mai menționează că, terenul dat nu are megieși, nu au existat alte cereri în privința transmiterii în arendă a lotului vizat, ca urmare fiind transmis în arendă conform prevederilor legale și anume art. 4 alin. (9) din Legea nr.1308 din 25.07.1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015, s-a respins apelul depus de Consiliul mun. Chișinău și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 iunie 2015.

La 28.12.2015, Tofan Alina în interesele Primarului general al mun. Chișinău și Consiliului mun. Chișinău, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015, solicitând casarea hotărârilor instanțelor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 02 martie 2016, a fost admis recursul declarat de Tofan Alina în interesele Primarului general al mun. Chișinău și Consiliului mun. Chișinău, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015 cu remiterea pricinii la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Rejudecând cauza, la 19 iulie 2016 Curtea de Apel Chișinău a adoptat decizia prin care a respins apelul declarat de Consiliul mun. Chișinău și a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 iunie 2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, iar argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Considerând ilegală decizia instanței de apel, la 05.10.2016, Consiliul mun. Chișinău a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 iulie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 iunie 2015 și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat argumentele expuse și în cererea de apel.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, completul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatoare și a constatat circumstanțele cauzei. În viziunea recurentului, instanțele nu au apreciat că conform planului lotului, parametrilor și amplasării, terenul nu poate fi format ca bun imobil separat, deoarece nu întrunește condițiile bunului imobil separat, terenul dat nu are megieși, nu au existat alte cereri în privința transmiterii în arendă a lotului vizat, ca urmare fiind transmis în arendă conform prevederilor legale.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare minuțioasă de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Galina Stratulat

Iuliana Oprea